

Atilla İlhanın Ardından

– Erkut Durmuş · 11 Ekim 2011

Bugün Türk Şiirinin büyük ustası Atilla İLHAN'ın ölümünün 6. sene-i devriyesi... onun hakkında ne söylesek az belki ama ben kendimle ilgili şeyleri söyleyebilirim sanırım... Atilla İLHAN benim için çok ama çok özel...O beni hiç tanımasa da beni şiire başlatan o'dur... ve ben onun şiirlerini okuyarak şiire aşık olan birisi olarak sanırım herkesten biraz daha boynu büküğüm bugün...

MARİA MİSAKİAN

yüksekkaldırım'da bir akşam
maria missakian'i düşündüm
eğer kendimi bıraksam
yağmur olabilirdim yağardım

kasım'da bir çınar olurdum
yaprak yaprak dökülürdüm
kalbimi sıkı tutmasam

döküp saçıp boşaltsam
içimde yükselen şiiri
kaldırımlara döküp harcasam
gözleri balıkçıl gözleri
dudaklarında tutup rüzgarı
maria missakian adında biri
gelse göğsüne kapansam

gece gölgesine sokulsam
gökyüzünde bulutlar büyüseler
yağmuru dinlesem anlatsam
şimşekler kırılıp dökülseler
bizi sokaklarda bıraksalar
leylekler üşüyüp gitseler
dönüp arkalarına bakmadan

yine akşam oldu attilâ ilhan
üstelik yalnızsın sonbaharın yabancı
belki paris'te maria missakian
avuçlarında bir çarmıh acısı
gizlice bir sefalet gecesi
çocuğunu boğarmış gibi boğup paris'i
sana kaçmayı tasarlar her akşam